

El mundo después del cumpleaños Lionel Shriver

Anagrama. Barcelona, 2009

De manera semblant als contes infantils que, al final de cada capítol, donen diferents opcions per continuar llegint, en aquest llibre, **Lionel Shriver** presenta en paral·lel l'evolució vital i sentimental d'una dona que, en un moment determinat, pren una decisió i fa fer un tomb (o no) a la seva vida. Un plantejament arriscat d'entrada pel que pot tenir de monòton i que, malgrat tot, l'autora aconsegueix aguantar durant les més de 700 pàgines. Una estratègia que li permet mostrar la cara i la creu de tota relació sentimental: converses, implícits, rutines, complicitats i mantesos, en cadascun dels dos escenaris prenen un significat diferent. Observadora mordaç, tal com feia a la seva anterior novel·la *Tenemos que hablar de Kevin*, Shriver torna a dissecar molts dels mecanismes, estratègies i recursos que utilitzem a l'hora de relacionar-nos amb els altres, ja sigui amb la parella, la família o els amics. En aquesta ocasió, pretén explicar-nos que els camins no són mai únics ni irreversibles; que cap aposta és encertada en termes absoluts però que, malgrat tot, convé apostar. /// **JESÚS CARTAÑA**

Zona

Mathias Enard

La otra orilla. Barcelona, 2009

El concepte que ha escollit **Mathias Enard** per explicar el món en què vivim és el de la violència. Si la primera novel·la d'aquest escriptor francès establert a Barcelona era el retrat metafòric d'un franc tirador que s'aferjava a la perfecció del tir per combatre l'enemic que és la solitud, aquesta última presenta el monòleg d'un agent secret que viatja en tren des de Milà fins a Roma dispost a abandonar una identitat espantada per la violència (exercida i soferta). Una prosa hipnòtica com el sotrac del tren que travessa la nit italiana ens endinsa en l'imponent confessió d'aquest personatge que és fet de moltes històries —històries que ens porten a descobrir la incerta melomania de Millán Astray, la vergonya del duc d'Auschwitz o l'equivocada moral de l'exquisit Ezra Pound—, però que sobretot és fet del desig d'oblidar: oblidar que, per més que vulgui equiparar-se amb el guerrer que va preferir la glòria a la felicitat —Aquil·les—, la seva psicologia és ben humana i està marcada per les armes. Una novel·la ambiciosa, arriscada i encertada. Altament recomanable. /// **MARIA VELLO**

Matar en Barcelona

Diversos autors

Alpha Decay. Barcelona, 2009

Dels creadors d'*Odio Barcelona*, arriba la segona part d'aquesta trilogia fantasma. La premissa és clara: dotze autors rellegeixen alguns dels crims que han construït la crònica sensacionalista de Barcelona, des de la vampira del carrer Ponent fins al violador de l'Eixample. A partir d'aquí, cada autor, entre els quals hi ha alguns dels més prestigiosos dels anomenats "narradors joves" de Barcelona (**Javier Calvo, Lluïcia Ramis, Francesc Serés, Gabriela Wiener**), i em sembla que cap dels quals ha abordat mai un *noir* (excepció feta de **Raúl Argemí**), li dóna el seu toc personal i intransferible. La majoria prenen el camí de desfigurar-los fins a extrems insospitats: aquí hi ha lloc per a la reflexió sociològica, el relat de terror, l'humor negre, la ciència ficció o el relat morbós i sanguinolent pur i dur; per a la primera i la tercera persona; per als jocs de mirades i la descomposició temporal: una bona mostra de malabarismes narratius al mig de l'aberració. Un punt de partida valent que acaba convertint-se en un llibre en línies generals bastant rotund. /// **OLIVER VILLANUEVA**

